

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: مایک ویتنی
فرستنده: نسرين معروفی
۱۸ فبروری ۲۰۲۴

طرح دالت

تبعید بیش از یک میلیون فلسطینی زیر فشار سرنیزه به مصر؟

"باید روشن باشد که در این سرزمین جایی برای هر دو ملت وجود ندارد... وقتی اعراب آن را ترک کنند، کشور برای ما وسیع و جادار می شود... تنها راه حل، اسرائیلی، بدون اعراب است. اینجا جایی برای سازش وجود ندارد..."
یوزف وایتز (۱۹۷۲-۱۸۹۰) مدیر سابق بخش اسکان زمین صندوق ملی یهودیان

حملات هوایی اخیر ارتش اسرائیل به مناطق غیرنظامی در رفح، آغاز مرحله نهایی پروژه عظیم پاکسازی قومی اسرائیل است. روز دوشنبه، اسرائیل یک سلسله مکان هائی را که آوارگان فلسطینی پس از فرار در مقابل یورش اسرائیل از شمال غزه، در چادرها جمع شده بودند بمباران کرد. ویدئوهائی از تخریب در تعدادی از صفحات توئیتر منتشر شد که یک زمین خشک و بایر گسترده در میان کمپ های موقت را نشان می داد. جای تعجب نبود که اکثر قربانیان زن و کودک بودند و هیچ نشانی از حماس در هیچ کجا وجود نداشت. به گفته یکی از شاهدان عینی، همه جا اعضا و جوارح و اجساد مثله شده پراکنده شده بود. این مطلب از مقاله ای در وب سایت جهانی سوسیالیست برگرفته شده است:

"اسرائیل یکشنبه شب حمله هوایی گسترده ای به رفح، جنوبی ترین شهر نوار غزه انجام داد که در اثر آن بیش از ۱۰۰ نفر کشته شدند. با طلوع خورشید، جهان با تصاویری از اجساد مثله شده کودکان وحشت زده شد، نمایشی هولناک از آنچه در هفته های آینده در راه است."

وب سایت جهانی سوسیالیست نوشت: "آخر هفته، بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل، وعده حمله نظامی تمام عیار به شهر محاصره شده را داد و اعلام کرد: "هدف ما پیروزی کامل است". برای رژیم اسرائیل، "پیروزی کامل" به معنای کشتن هر چه بیشتر فلسطینی ها و بیرون راندن بقیه آنها از خانه هایشان است. با چراغ سبز بایدن، اسرائیل کشتار رفح را آغاز می کند"

سخنگویان اسرائیل و اعضای رسانه های غربی با تکرار این ادعا که اسرائیل در تلاش است تا حماس را ریشه کن کند، توجیه سطحی حملات روز دوشنبه را ارائه کردند. آنچه در این فریب آشکار پنهان می شود این واقعیت است که طرح اساسی بیرون راندن مردم عرب از سرزمین هایشان به ریشه های دولت یهود بازمی گردد. بنیانگذار جنبش مدرن صهیونیسم، تئودور هرتزل (۱۸۶۰-۱۹۰۴) نوشت:

"ما سعی خواهیم کرد با فراهم کردن کار در کشورهای ترانزیت، جمعیت بی بضاعت را به آن سوی مرزها برانیم و در عین حال آنها را از هرگونه اشتغال در کشور خودمان محروم کنیم... سلب مالکیت و اخراج فقراء باید با احتیاط و محتاطانه انجام شود."

به طرز تکان دهنده ای، هرتزل این کلمات را در سال ۱۸۹۵، ۵۰ سال قبل از اعلام دولت اسرائیل، نوشت. در آن زمان مشکل کاملاً روشن بود. برای ایجاد یک میهن یهودی، باید یهودیان اکثریت قابل توجهی را حفظ می کردند، که به این معنی بود که فلسطینی ها باید اخراج می شدند. و این مشکلی است که از سال ۱۹۴۸ گریبانگیر رهبران اسرائیل شده است: چگونه می توان جمعیت بومی را "محو کرد". در اینجا نقل قولی از دیوید بن گوریون اولین نخست وزیر اسرائیل که گفت: "شما بدون شک از فعالیت [صندوق ملی یهود] در این زمینه آگاه هستید. اکنون باید انتقالی با ابعاد کاملاً متفاوت انجام شود. در بسیاری از نقاط کشور، اسکان جدید، بدون کوچاندن فلاحین عرب امکان پذیر نخواهد بود." وی در پایان گفت: "قدرت یهود [در فلسطین] که دائماً در حال افزایش است، توانائی ما را برای انجام این کوچاندن در مقیاس بزرگ نیز افزایش خواهد داد (۱۹۴۸)

این استدلال در طول دهه ها همیشه ادامه داشته است، حتی اگر صهیونیست های امروزی خشن تر و بدون خویشتنداری آن را بیان می کنند. به عنوان مثال، بن شاپیرو، کارشناس محافظه کار سرشناس را در نظر بگیرید، که نظرات خود را در مقاله ای با عنوان "کوچاندن، کلمه کثیفی نیست" بیان کرد. او گفت: "اگر معتقدید که دولت یهود حق حیات دارد، پس باید به اسرائیل اجازه دهید که فلسطینی ها و اعراب اسرائیلی را از یهودیه، سامره، غزه و خود اسرائیل بیرون کند. این یک راه حل زشت است، اما تنها راه حل است."

و از چشم انداز یک درگیری بی پایان خونین خیلی کمتر زشت است... یهودیان درک نمی کنند که بیرون راندن یک جمعیت متخاصم یک وسیله رایج و به طور کلی مؤثر برای جلوگیری از درگیری های خشونت آمیز است. اینجا اتاق گازی وجود ندارد. این نسل کشی نیست. این فقط یک جا به جایی است... وقت آن است که دیگر بیش از این نازک نارنجی نباشید. یهودیان نازی نیستند. جابه جایی نسل کشی نیست. و هرچیز دیگر، راه حل نیست."

"نازک نارنجی؟" شاپیرو براین عقیده است که هرکس که در مقابل بیرون راندن مردم از سرزمینشان و راندن آنها به اردوگاه های پناهندگان تردید اخلاقی دارد "نازک نارنجی است؟"

این جوهر صهیونیسم سیاسی است و به آغاز دولت یهود برمی گردد. بنابراین وقتی منتقدان ادعا می کنند که نتانیاهو "راست ترین دولت تاریخ اسرائیل" را تشکیل داده است، آنها را باور نکنید. نتانیاهو بهتر و بدتر از اسلاف خود نیست. تنها نخست وزیری که تنها اندکی از این "قانون آهنین" صهیونیسم منحرف شد، اسحاق رابین بود که او هم توسط یکی از مخالفان قرارداد اسلو ترور شد (که قابل پیش بینی بود). این مبین چیست؟

این امر به شما می گوید که هرگز "راه حل دو دولت" وجود نخواهد داشت. راه حل دو دولت از همان ابتداء یک دورویی و حقه بازی بود. و (همانطور که نتانیاهو اخیراً اشاره کرد) رهبران اسرائیل به این کار تن در دادند تا فرصت پیدا کنند و خود را برای راه حلی که امروز تحمیل می کنند آماده سازند.

آیا تا به حال از خود پرسیده اید که چرا بسیاری از اسرائیلی ها از جنایت های دیوانه وار نتانیاهو در غزه حمایت می کنند؟

نه به این دلیل که یهودیان اسرائیلی دیوانه های خطرناکی هستند. خیر، بلکه تنها به این دلیل که می دانند او چه کار می کند. آنها به دام مانور منحرف کننده مسأله "حماس" که صرفاً یک کلمه تبلیغاتی برای غرب است، نمی افتند. آنها می دانند که نتانیاهو در حال اجرای طرحی برای تسخیر تمام سرزمین های بین رود اردن و مدیترانه است. و با این کار جاه طلبی های ارضی اجداد صهیونیست خود را دنبال می کند. اگرچه اکثریت اسرائیلی ها نتانیاهو را تحقیر می کنند و معتقدند که او باید به دلیل فساد تحت پیگرد قانونی قرار گیرد، اما حاضرند روی برگردانند، وقتی که او آرزوهای آنان را دنبال می کند.

باید برای ناظران روشن باشد که ستراتیژی فعلی به هیچوجه جدید نیست، بلکه دارای یک سنت ۷۵ ساله است که با اهداف جمعیت شناسی رهبری رژیم صهیونیستی سازگار است.

البته همه آنها ربطی به حماس که فقط بهانه ای برای نابودی مردم محلی است ندارد. آنچه در اینجا می بینیم تحقق رؤیای صهیونیستی است، نسخه مدرن Plan Dalet، نقشه راه اصلی برای پاکسازی قومی که در سال ۱۹۴۸ ارائه شد.

پس نقشه دالت چیست؟

نقشه دالت طرحی بود که ارتش اسرائیل برای بیرون راندن فلسطینیان از سرزمینشان در زمان تأسیس اسرائیل در سال ۱۹۴۸ از آن استفاده کرد. همانطور که تاریخ شناس اسرائیلی بنی موريس در کتاب پیشگامانه خود در مورد وقایع ۱۹۴۸ اشاره کرد، طرح دالت "یک لنگر ستراتیژیک - ایدئولوژیک و مبنائی برای بیرون راندن مردم فلسطین توسط فرماندهان خط مقدم، منطقه، تیپ و گردان" بود... امروز این تبعید جمعی پاکسازی قومی نامیده می شود. طرح دالت که رسماً در ۱۰ مارچ ۱۹۴۸ تصویب شد، تعیین کرد که کدام شهرها و شهرک های فلسطینی باید هدف قرار گیرد و دستورالعمل هائی در مورد چگونگی اخراج ساکنان و تخریب جوامع آنها ارائه کرد. موارد زیر در نظر گرفته شده بود: "ویران کردن روستاها... به ویژه آن دسته از مراکز جمعیتی که کنترل مداوم آنها دشوار است... مردم باید از مرزهای کشور بیرون رانده شوند".

سه چهارم از کل مردم فلسطین، حدود ۷۵۰ هزار نفر، در جریان تأسیس اسرائیل از خانه های خود رانده و آواره شدند. خانه، زمین و سایر دارائی های آنها به طور سیستماتیک توسط اسرائیلی ها ویران یا تصرف شد، در حالی که آنها از حق بازگشت یا دریافت هر نوع غرامت محروم بودند. بیش از ۴۰۰ شهر و روستای فلسطینی، از جمله مراکز شهری پر جنب و جوش، ویران شدند یا توسط اسرائیلی های یهودی اشغال گردیدند". (طرح دالت و پاکسازی قومی فلسطین، IMEU)

پس در چهار ماه گذشته ما شاهد چه بودیم؟

ما شاهد تروریزه کردن توده مردمی بودیم که از بمباران‌های بی‌امان رنج می‌برند، ما شاهد تخریب زیرساخت‌های حیاتی، محاصره کامل مواد غذایی، آب و تجهیزات پزشکی، و مهاجرت دسته‌جمعی با تهدید اسلحه به جنوبی‌ترین شهر غزه بودیم. آیا این طرح دالت نیست؟

بله، همان است. این یک نسخه مدرن از طرح اصلی است. به همین دلیل است که ارتش اسرائیل شهرهای چادری پر از غیرنظامیان غیرمسلح را بمباران می‌کند که هیچ تهدیدی برای امنیت اسرائیل ندارند. هدف مبارزه با حماس نیست، بلکه ترساندن مردم است تا آنها از شهر فرار کنند. هدف همین است. اسرائیل می‌داند که اگر آوارگان را بمباران کند، آنها به خط مرزی حمله خواهند کرد، دیوارها را شکسته و به سمت مصر هجوم خواهند برد. این برنامه‌ای کوتاه و مفید است.

و به نظر می‌رسد که طرح موفقی باشد. در واقع، ممکن است نتایج تها چند روز با تکمیل کاری که بن‌گوریون آغاز کرده بود فاصله داشته باشد. او هم اکنون حملات هوایی به رفح را افزایش داده است، و یک حمله زمینی تمام عیار ممکن است در هر زمانی صورت گیرد. با بدتر شدن بحران انسانی، استیصال و ترس افزایش می‌یابد و در نهایت باعث هجوم گسترده به سمت مرز مصر می‌شود. پس از خروج فلسطینی‌ها از نوار غزه، آنها تحت قیمومیت نمایندگان جامعه بین‌المللی قرار می‌گیرند و آنها را به کشورهای دیگر در سراسر جهان منتقل خواهند کرد. به این ترتیب، نتایج می‌خواهد کشوری را تصرف کند که با بیرون راندن غیرنظامیان غیرمسلح از خانه‌هایشان به صحرا در اسرائیل بزرگ بگنجانند.

تبعید و بیرون راندن مردم فلسطین نشان می‌دهد که ایالات متحده و اسرائیل - زیر لوای ادعای اخلاقی در مورد حقوق بشر و "حاکمیت قانون" - قادر به انجام وحشیانه‌ترین جنایات قابل تصور هستند. واقعاً تکان دهنده است که این دو کشور می‌توانند در روز روشن طرح کثیفی مانند این را به اجراء درآورند در حالی که بقیه جهان دست روی دست نهاده و به نظاره مشغول است. همه ما باید از خود خجالت بکشیم.

برگرفته از: لینکه سایتونگ

منتشر شده در تاریخ: ۱۷ فبروری ۲۰۲۴